

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Correctionem negligentes, vel detrectantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Annuntiate peccatori opus ejus, nè ille in peccato suo moriatur. Sanguinem verò ejus de manu vestra requiret, qui suo eum redemit sanguine pretioso. En de coelo clamat: virgo Israel corruit; & non est, qui sublevet eam. In luto aurum jacet. tollite, tollite margaritam. Levate splendidissimam, atque pretiosissimam, gemmam de sterquilinio. Levate eam, antequam porcorum, id est, spurcorum spirituum, pedibus conculcetur. S. Bern. in epistolis.

Eam ob causam ira nobis infusa est, non ut nos etiam peccemus; sed ut, qui offendunt, prohibeamus. S. Isid. Pelus. l. 2. ep. 239.

Cum injurias nostras ipsi ulciscimur, modum quoque in ulciscendo excedimus: cum verò, vel de divina gloria, vel de iis, qui injurià læduntur, agitur; tum verò religiositatem, ac tranquillitatem, fingimus, mutique, ac corpidi sumus; atque ita affecti, ut nos inter, ac saxa, intersit nihil. S. Bern. ep. 202.

Est consentire, filere; cum arguere possis: & scimus, quia similis poena facientes maneat, & consentientes. Sanct. Bernard. in Nat. S. Joan. Bapt.

Hæc est veræ charitatis, & amicitia, regular; ut ita se fratres mutua dulcedinis amore confoveant; quatenus, si quid in utrovis reprehensibile sit, alter alteri non abscondat. B. Petr. Dam. ep. 3.

Qui negligentia, vel timore, aut amore, remissus in correctione; est quasi imago mortua ad fugandas aves; quæ successu temporis nihil curatur. Et sicut janitor juxta hospiciū depictus qui gladium, vel baculum, super intrantes quasi percute-re, & ab ingressu arcere volens, neminem tamen lædit, vel ardet. De his Ps. 72. 20. *in civitate sua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.* Summa Prædic. Correctio.

§. IV.

Correctionem negligentes, vel detrahentes.

Fac nobis Deos, qui nos præcedant. Ex. 32. 1. Quis putasset, Aaron tam sanctum hominem post visiones tam illustres, miracula; populo simulacra flagitanti, non ausum dicere, hoc nolite facere? Oliva t. 3. c. 25.

In aula tam sancta, 2. Reg. 11. 4. nè unus quidem fuit, qui insanientem principem contineret; saltè nè sic palam turpe facinus patraret. Oliva t. 2. conc. 26.

Adonias - elevabatur dicens: ego regnabo. - Nec corripuit eum pater suus aliquando dicens; quare hoc fecisti? 3. Reg. 1. 5. 6.

§. V.

*Correctio amanda, acceptanda.**Exempla**Ex Veteri.*

Cham à prostituto parente non arguitur tantum, sed maledicunt. Gen. 9. 25. nec misit contra. Oliva fer. D. 4. Quadr.

Moyfes socero Jethro, argenti non solum indignatus non est; sed etiam humiliter obsecutus. Ex. 18. 17. Quam humilitatem mire laudat S. Chrysol. de ferendis reprehensionibus. I. à dignitate personæ reprehensa: erat enim *Moyfes eruditus omni sapientiâ Ægyptiorum.* Act. 7. 22. Loquebatur Dominus cum eo facie ad faciem: erat propheta eximius; parator miraculorum; omnium ductor, & princeps. II. Jethro verò, ait Chrysol. erat homo barbarus, & insipiens; quiq; in solitudine vitam egerat. III. à gravitate reprehensionis: *non bonam rem facis, stulto labore consumeris.* Ex. 18. 18. Et, quod gravius est, palam, & coram omnibus. Quid verò Moyfes? Et neque sic ait Chrysol. exasperatus est ille sapiens, ille intelligens, ille tot myriadum dux; neque rubore suffunditur, quòd tot presentibus, usq; subditis, corrigeretur. Sed considerabat, quòd licet magna se signa fierent, humane tamen particeps esset naturæ; quam non raro multa latent: atque ideo cum mansuetudine consilium suscepit. Ita ille, apud Mendozam. in 1. Reg. 3. Annot. 6. sect. 3.

Oro te, ne celaveris me. 1. Reg. 3. 17. Hæc machina est, per quam ex altissimis hominum animis extrahitur sepulta veritas, & peccata silentio tecta; si dixeritis; *oro te, ne celaveris me.* Oliva t. 2. conc. 27. die 2. Ven. in Quadr.

Duo reges, David, & Asa, peccaverunt: David adulterio; Asa, dum in bello ponit spem in auxilio regis Syria: uterq; arguitur à Propheta; David à Nathan, Asa ab Hanani; David impetrat veniam. 2. Reg. 12. 13. *Dominus quoq; transtulit peccatum tuum.* At Asa graviter punitur tam morte suâ, quam multorum de populo. Quod discrimen? David benignè accipit correptionem; at Asa reprehensus fuit in Prophetam: *trastulit est Asa.* 2. Par. 16. 2. 7. 10. Sylv. addit. in Evang. Matth. 19. quest. 4.

Et reversus est Nathan in domum suam. 2. Reg. 12. 15. Quem mihi nunc facile reperies honoratum, ac divitem; qui, si aliquis culpæ reus arguatur, non molestè ferat? At ille regio clarus imperio, tot divinis probatus oraculis; cum à privato homine corripetur, quòd graviter deliquisset; non indignatus infremuit, sed confessus ingemuit culpæ dolore. S. Ambr. l. de Apolog. David c. 2. Idiota, seu plebeus arguit regem. Verùm David non indignatus: non enim tam dicenti, quam mittenti, attendebat. Non excoecabat illum circumstantis militum agmen: intellexerat enim Angelicum Domini exercitum; & tanquam videns invisibilem, exhorrescebat, ac respondit venienti; imò potius, per illum, mittenti: *Peccavi Domino.* v. 13. S. Cyrill. Jerof. Catech. 2.

Exaruit manus ejus, quam extenderat contra eum. 3. Reg. 13. 4. Hinc adverte, quam invisâ sit Numini contra correctorem indignatio. Oliva fer. 2. D. 4.